

Rada České televize
k rukám předsedy Mgr. Pavla Matochy
Kavčí hory
140 70 Praha 4

V Praze, dne 8. dubna 2021

Věc: **Stížnost**

Vážení členové Rady České televize,

obracíme se na Vás v záležitosti reportáže s názvem „Odkud teče Smradlavka“, která byla odvysílána dne 22. 3. 2021 v pořadu Reportéři ČT (dále jen „Reportáž“) na programu ČT1. Reportáž se věnuje ekologickým zátěžím v areálu slovenské společnosti Istrochem Reality, a.s. (dříve areál společnosti Istrochem, a.s.), která se stala součástí holdingu AGROFERT v roce 2002. Od roku 2014 do současnosti je tato společnost součástí koncernu SynBiol. Pro úplnost je tedy nutné uvést na pravou míru i v Reportáži neustále opakované „Agrofert“, míněno ve smyslu jak společnost AGROFERT, a.s. tak koncern Agrofert, který však vlastníkem od roku 2014 není. Uvedení koncernu SynBiol jako aktuálního vlastníka areálu by však patrně nemělo potřebný dehonestující a zkreslující účinek na diváka, kterého zjevně bylo potřeba dosáhnout. Aby text stížnosti nebyl nepřehledný, nezmiňujeme již tuto skutečnost dále v textu.

Jsme přesvědčeni, že v Reportáži se podává zcela nepravdivý a záměrně zkreslený obraz skutečnosti, a divák si tedy nemůže utvořit svobodně názor na případ, který je v Reportáži popisován. Divák je totiž cíleně veden k tomu, aby uvěřil v Reportáži podávaným tvrzením, která zkráceně zaznívají z úst redaktora Marka Wollnera hned v jejím úvodu a která zcela vystihují záměr Reportáže dehonestovat AGROFERT. Tento zkrácený obsah Reportáže v úvodu zcela nepravdivě uvádí: „Slovenské ministerstvo životního prostředí požaduje po Agrofertu stovky milionů eur. To je několik miliard korun. Agrofert, tedy firma ze svěřenských fondů premiéra Andreje Babiše, platit nic nechce. Ve sporu jde o velkou ekologickou zátěž z pozemků bývalé bratislavské chemičky. Tu Agrofert koupil v roce 2002 za minimální cenu a více než velkorysých podmínek. K dnešním závazkům se ale nechce znát. Více Jana Neumannová“. Divákovi nebyla dána šance, aby si z vyjádření obsažených v Reportáži mohl utvořit svobodně názor na kauzu, neboť se mu nedostalo toho základního, a to pravdivých informací.

V Reportáži zaznívaly většinou pouze názory. Žádná fakta, která by mohla doložit tvrzení autorů Reportáže, buď uvedena nebyla, nebo byla záměrně zkreslena. Z kontextu a řazení odpovědí jednotlivých oslovených by dokonce divák mohl nabýt dojmu, že AGROFERT postupoval nezákonně, vyhýbal se plnění zákonných či smluvních povinností či dokonce podvodně. Bez konkrétních důkazů, pouze spekulacemi, je v Reportáži dovozováno, že za staré ekologické zátěže je AGROFERT zodpovědný a odmítá plnit závazky k jejich odstranění. Pro srovnání, takováto ničím nepodložená hrubá obvinění nezazněla ani v reportáži

obchodní firma: AGROFERT, a.s. IČO: 26185610
adresa sídla: Pyšelská 2327/2, Chodov, 149 00 Praha 4
zápis v obchodním rejstříku: pod sp. zn. B 6626/MSPH
začlenění do koncernu: člen koncernu AGROFERT (řídící osoba)

tel.: +420 272 192 111
e-mail: agrofert@agrofert.cz
ID datové schránky: xftcctt
internetové stránky: www.agrofert.cz

na stejné téma odvysílané pořadem Reportéri slovenské veřejnoprávní televize RTVS. Byť ani s názory prezentovanými slovenskými redaktory na zodpovědnost současného vlastníka areálu či skupiny AGROFERT zásadně nesouhlasíme, tato slovenská reportáž je alespoň objektivní v tom, že se věnuje také zodpovědnosti státu a jeho úředníků, viz odkaz <https://www.rtvs.sk/novinky/zaujímavosti/228601/istrochem-casovana-bomba-pre-statisice>. Rovněž tak v rozhovoru s Tamarou Stohlovou (politikou a členkou strany SPOLU) pro redakci SME, která je v české reportáži často oslovována, se mluví o primární zodpovědnosti státu (viz odkaz <https://www.youtube.com/watch?v=KpRPJHXegp8>). Jak je tedy možné, že Česká televize odvysílala informace nepravdivé a hrubě zkreslené, které dokonce ani nekorespondují s informacemi, které předložili jejich slovenští kolegové? Proč Česká televize neinformovala o této podstatné a na Slovensku zcela zjevně veřejně známé skutečnosti? Nemůžeme se ubránit dojmu, že divák byl autory úmyslně vmanipulován do situace, aby si nemohl učinit objektivní názor a přejal spekulace autorů jako objektivní realitu.

Níže vyvracíme nepravdivá tvrzení uvedená v Reportáži.

Odpovědnost za starou ekologickou zátěž

Marek Wollner, moderátor:

„Slovenské ministerstvo životního prostředí požaduje po Agrofertu stovky milionů eur. To je několik miliard korun. Agrofert, tedy firma ze svěrenských fondů premiéra Andreje Babiše, platit nic nechce. Ve sporu jde o velkou ekologickou zátěž z pozemků bývalé bratislavské chemičky. Tu Agrofert koupil v roce 2002 za minimální cenu a více než velkorysých podmínek. K dnešním závazkům se ale nechce znát.“

Pravdou je, že současný vlastník areálu Istrochem Reality, a.s. (dále také bývalá Dimitrovka) nezodpovídá za starou zátěž, která vznikla v důsledku více než stoleté chemické výroby na tomto území. Je jednoznačně prokázáno, že výrazné znečištění dotčeného území bylo evidováno dříve, než areál převzal současný vlastník. V areálu působila řada firem, z nichž se všechny nějakou měrou na znečištění podílely. Zákon stanoví, že zodpovědný je primárně původce znečištění (zákon NR SR č. 409/2011 Z.z., zákon o niektorých opatreniach na úseku environmentálnej záťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov), tzv. „povinná osoba“. Všichni původci znečištění zanikli. V takovém případě zákon ukládá příslušnému okresnímu úřadu, aby „povinnou osobu“ určil rozhodnutím z okruhu stanovených subjektů. Požádat okresní úřad o určení povinné osoby může i vlastník pozemku. Širší prostor bývalého závodu Dimitrovky byl z pohledu předcházejícího výrobního programu rozdělen na více menších celků. Na jednom z nich vlastník pozemků požádal o určení povinné osoby. Okresní úřad Bratislava v roce 2016 na základě všech údajů vydal rozhodnutí, že není možné určit povinnou osobu pro danou environmentální zátěž. Jestliže před okresním úřadem nebylo možné určit „povinnou osobu“, přechází povinnost na stát. Od roku 2016 se stále čeká na rozhodnutí vlády Slovenské republiky, která ve smyslu zákona musí určit zodpovědné ministerstvo, aby na sebe převzalo povinnosti „povinné osoby“ a odstranilo ekologickou zátěž. Bohužel se tak dosud nestalo.

Současný vlastník areál vlastní od roku 2002. V tomto roce, v procesu privatizačního prodeje akcií podniku, Fond národního majetku SR stanovil podmínku, že nebude akceptovat požadavek zájemce na provedení ekologického auditu. Nabyvatel tak neměl možnost podrobně se obeznámit s informacemi o životním prostředí v areálu. Současný vlastník starou environmentální zátěž nejenže nezpůsobil, ale ani nepokračoval v aktivitách bývalé Dimitrovky, které vyústily v kontaminaci vody a půdy. Není ani určenou povinnou osobou, která má starou environmentální zátěž odstranit. Přesto učinil řadu opatření v areálu, aby zabránil dalšímu potenciálnímu znečištění vody a půdy, zejména odstavil zastaralé výroby hnojiv, polypropylénových vláken, utlumil výrobu průmyslových trhavín, asanoval 65 objektů původní chemické výroby, čímž snížil riziko, že znečištění bude pronikat do půdy a do podzemních vod, z areálu odstranil odpady a sutinu obsahující nebezpečné látky v množství cca 6 800 tun, které tu zůstaly po předchozích vlastnících atd.

V současnosti se v areálu vyrábějí už jen gumárenské chemikálie a tento provoz splňuje veškerá kritéria kladená legislativou pro tento druh výroby a je pod přísnou kontrolou. Průmyslové odpadní vody z provozu jsou odváděny na čistírnu odpadních vod, s veškerým vzniklým odpadem je nakládáno v souladu s platnou legislativou.

Požadavek státu na úhradu nákladů na staré ekologické zátěže

Marek Wollner, moderátor

„Slovenské ministerstvo životního prostředí požaduje po Agrofertu stovky milionů eur. To je několik miliard korun. Agrofert, tedy firma ze svěrenských fondů premiéra Andreje Babiše, platit nic nechce.“

Jana Neumannová, redaktorka

„Proti Agrofertu, který fabriku a pozemky zprivatizoval, se postavil ministr životního prostředí Ján Budaj. Požaduje, aby firma uhradila miliardové náklady spojené se starými ekologickými zátěžemi.“

Jana Neumannová, redaktorka

„Nyní slovenské ministerstvo životního prostředí řeší, kdo ekologické sanace zaplatí. Podle ministra Jána Budaje má jít sanace na vrub Agrofertu.“

Ján Budaj, ministr životního prostředí SR /OL'aNO/

„Zabývám se environmentálními zátěžemi, kterých se privatizátoři v průběhu let neustále snažili zbavit v neprospěch státu, aby /ťarchu/, kterou kdysi převzali s bohatstvím, aby se té /ťarchy/ zbavili, aby to zaplatili občané Slovenské republiky.“

Ján Budaj, ministr životního prostředí SR /OL'aNO/

„Já bych očekával, že jeho současný majitel, ať je to ten, nebo onen, se připojí k tomu úsilí.“

Tato tvrzení jsou nepravdivá. Současný vlastník nezodpovídá za staré ekologické zátěže v areálu, a nemá tedy povinnost tyto hradit. Pro takový požadavek neexistuje žádný právní rámec. Istrochem Reality, a.s., několikrát poskytl veřejná prohlášení, kde toto konstatuje.

Současného vlastníka doposud nikdo z MŽP oficiálně v této věci nekontaktoval, žádné požadavky na úhradu nákladů či odstranění ekologických zátěží neobdržel. Dokonce ani oslovený ministr životního prostředí Ján Budaj takový požadavek v reportáži neuvádí, pouze vyslovuje naději, že vlastník se připojí k úsilí o odstranění ekologických zátěží. Toto však vlastník dávno činí.

Závazky z privatizace

Jana Neumannová, redaktorka

„Agrofert se skutečně zavázal investovat do podniku, a to jednu miliardu Sk. V privatizační smlouvě však není specifikováno, do čeho přesně má investovat.“

Zuzana Vlasatá, redaktorka, Deník Referendum

„A je tam taková zvláštní formulka, zejména do ekologie. To ale není fixováno zase na žádné konkrétní závazky.“

Redaktor; citace: Karel Hanzelka, mluvčí Agrofert

Splnili jsme veškeré povinnosti, které nám smlouva ukládala, což nám stát potvrdil.“

Jana Neumannová, redaktorka

„Od Fondu národního majetku skutečně dostal Agrofert potvrzení, že podmínky privatizační smlouvy splnil.“

Martin Vlačiky, geolog, poslanec městské části Bratislava – Nové město

„V době té privatizace se dalo koupit na úřadech absolutně všechno. Ty úřady ovládali političtí nominanti a v té době opravdu nebyl problém s ničím, bych řekl, a toto je jeden z takových smutných případů.“

Zuzana Vlasatá, redaktorka, deník Referendum

„Je to takový to typický, co vidíme u Agrofertu, že se snaží pokaždé jako levně nakoupit, hodně na tom vydělat, a pokud tam jsou nějaké závazky, které mohou souviset s tím, že poškozují třeba zdraví obyvatel nebo ničí přírodu, tak tam už předpokládají, že to bude platit někdo jiný, teda stát a veřejnost.“

Z řazení shora uvedených vyjádření si divák zcela jistě vytvoří názor, že Agrofert své závazky z privatizační smlouvy obešel a přesunul je na stát. Pravda je však taková, že v souladu s privatizační smlouvou současný vlastník zabezpečil proinvestování jedné miliardy tehdejších slovenských korun do rozvoje a ekologie podniku a tuto skutečnost je možné řádně doložit potvrzením od Fondu národního majetku. Uvedení vyjádření geologa a poslance Martina Vlačiky, které toto zpochybňuje, je naprosto nekorektní a jistě záměrné.

K nepravdivé informaci o zatajení průzkumu o znečištění

Jana Neumannová, redaktorka:

„...Před 10 lety Agrofert nechal vypracovat geologický průzkum. ...Veřejnost se ale k průzkumu nedostala. Agrofert využil právní kličku, díky které mohl průzkum po dobu 10 let utajit.“

Jana Neumannová, redaktorka:

„10 let Agrofert průzkum tajil, mezitím ale jedovaté látky dál poškozují životní prostředí.“

Jana Neumannová, redaktorka:

„A co tomu říkáte, že se to tajilo 10 let.“

Toto nepravdivé tvrzení zaznělo v Reportáži dokonce několikrát, zřejmě aby se pro diváka opakovaná lež stala pravdou. K výsledkům průzkumu měly po celou dobu neomezený přístup ústřední orgány státní správy. Na druhé straně utajení citlivých informací pro laickou veřejnost umožňuje slovenský zákon a tato praxe není ani ve světě výjimečná (důvodem je možnost zneužití těchto informací v konkurenčním boji). O žádnou právní kličku, kterou měl současný vlastník využít, se tedy v žádném případě nejedná. Pro úplnost uvádíme, že tuto problematiku řeší zákon č. 569/2007 Z. z. o geologických pracích (geologický zákon). Otázka zpřístupňování a odevzdávání závěrečných zpráv z geologických průzkumů je řešena v § 19.

Tvrzení, že Agrofert něco 10 let tajil, je nepravdivé a způsob prezentace této lži má vyvolat v divákovi dojem, že Agrofert je odpovědný za současnou situaci a úplně pomíjí fakt, že stát, který je ze zákona (viz výše zák. č. 409/2011 Z. z.) povinen zátěž odstranit, všechny potřebné (údajně zatajované) informace měl. Stejně tak použití sousloví „právní klička“ má v divákovi vyvolat dojem přinejmenším neetického chování ze strany Agrofertu, přestože zde zcela zjevně byla plněna litera zákona.

Spekulace o slevě z ceny při privatizaci a v důsledku toho závazek k úhradě nákladů na staré ekologické zátěže

Jana Neumannová, redaktorka:

„Rozruch už tehdy (2002) vzbudila právě nízká cena.“

K tomuto uvádíme, že tato informace není ničím podložena, žádný rozruch kolem ceny jsme nikde nezaznamenali.

Jana Neumannová, redaktorka:

„Agrofert koupil firmu Istrochem za 200 mil. Sk. To bylo podle všeho mnohonásobně míň, než jaká byla skutečná hodnota podniku.“

Ladislav Mejzlík, děkan, Fakulta financí a účetnictví, VŠE Praha

„Společnost vykazovala za rok 2001 přes 3 miliardy Sk vlastního kapitálu. To by měla být hodnota, ze které se vychází při stanovení ceny. V našem případě ale ta společnost byla prodána za zhruba 200 mil. Sk, což je o velkou částku nižší, a dá se předpokládat, že příčinou toho mimo jiné byla také poskytnutá sleva na odstranění ekologických zátěží.“

Ladislav Mejzlík, děkan, Fakulta financí a účetnictví, VŠE Praha

„To, co je zjevné z těch dokumentů, je, že byla poskytnuta obrovská sleva. Připomínám ze tří miliard na 200 milionů. Co všechno bylo důvodem k této slevě, se ani z toho materiálu a ani zpětně nedá přesně zjistit, ale byl bych velmi překvapený, kdyby jednou z podstatných částí té slevy právě nebyly ekologické škody. /ukázka/“

K vyjádření pana děkana poznamenáváme, že jeho dedukce o poskytnutí slevy není správná. Žádná sleva v tomto případě poskytnuta nebyla.

Shora uvedené spekulace a nepravdivá tvrzení lze snadno doložit. Ve smlouvě o koupi žádná sleva z ceny akcií dohodnuta nebyla a tuto nelze ani jiným způsobem dovodit. Informace o slevě a povinnosti hradit náklady na staré ekologické zátěže je čistě spekulativní a vykonstruovaná autory reportáže (viz argumentace výše).

Další tvrzené vykonstruované informace dehonestující AGROFERT

Bez jakýchkoli souvislostí s daným případem uvádí redaktorka Jana Neumannová: „Před rokem jsme vysílali reportáž, ve které jsme upozornili na neobvykle vysokou daňovou úlevu pro chemický podnik Duslo Šaľa.“ K tomu uvádíme, že tato zákonná daňová úleva, navíc vázaná na dosažení určitého zisku, byla řádně notifikována Evropskou komisí a důvodem pro její poskytnutí byla masivní investiční akce na Slovensku, jedna z největších v poslední době. Pro diváka se opět jedná o informaci, která má negativní emoční zabarvení vůči skupině Agrofert ještě více zdůraznit, přestože věcně s Reportáží vůbec nesouvisí. Způsob prezentace opět podsouvá divákovi domněnky reportérů jako objektivní skutečnost (neobvykle vysoká daňová úleva), aniž by k tomu bylo podáno bližší vysvětlení, když je zjevné, že divák si zcela jistě nemůže pamatovat celý obsah reportáže vysílané před rokem. Nedává tak divákovi šanci utvořit si objektivní obrázek o situaci, ale manipuluje s ním.

Podivujeme se rovněž nad tím, z jakého důvodu se do Reportáže dostalo ničím nepodložené vyjádření investigativní novinářky Zuzany Vlasaté, redaktorky Deníku Referendum, která nejen že žádnými odbornými informacemi k tématu nepřispěla, ale využila prostor v reportáži pouze pro to, aby divákovi sdělila, že: „Je to takový to typický, co vidíme u Agrofertu, že se snaží pokaždé jako levně nakoupit, hodně na tom vydělat, a pokud tam jsou nějaké závazky, které mohou souviset s tím, že poškozují třeba zdraví obyvatel nebo ničí přírodu, tak tam už předpokládají, že to bude platit někdo jiný, teda stát a veřejnost.“ Poznamenáváme, že novinářka Vlasatá je již dlouhodobě vůči Agrofertu a premiérovi Andreji Babišovi zaujatá a není nestranná. O této skutečnosti svědčí fakt, že je spoluautorkou knihy *Žlutý baron*, namířené proti premiéru Babišovi a Agrofertu. Zároveň aktivně vystupovala na akcích iniciativy *Milion chviliek pro demokracii*. Tyto skutečnosti musely být redakci Reportérů ČT v době tvorby Reportáže známy. O objektivitě a nezávislosti novinářky Vlasaté tedy nemůže být vůbec řeč. Pokud už redakce přistoupila k tomu, že této osobě poskytla v Reportáži prostor, měla v rámci vyváženosti poskytnout prostor i odpovídajícímu názorovému protipólu.

Vyjádření ministra životního prostředí Jána Budaje: „A je očividné, že některé /nesrozumitelné/ zátěže byly spekulativně přenášeny na stát, tomu chceme bránit. Podvody okolo pozemků a okolo envirozátěží se v době, kdy já budu ministrem, tady dít nebudou.“ sice nikoho přímo neoznačuje, ale v kontextu Reportáže toto vyjádření vyznívá tak, jakoby v souvislosti s ekologickými zátěžemi jednal Agrofert podvodně.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že redakci Reportérů ČT vůbec nešlo o poskytnutí pravdivé informace o zodpovědnosti za odstranění starých ekologických zátěží v areálu společnosti Istrochem. Primárním cílem bylo poškodit současného vlastníka areálu, koncern AGROFERT, potažmo premiéra Andreje Babiše a divákovi tak „vnutit“ svoje spekulace a názory. Bez konkrétních důkazů, pouze spekulacemi je dovozováno, že za odstranění ekologické zátěže zodpovídá vlastník areálu, účelově je zamlčena skutečnost, že za ekologickou zátěž zodpovídá stát. Tón Reportáže se nese v duchu, že Agrofert je gauner, který podezřele levně přišel k majetku a využil „právní kličky“, aby mohl utajit provedený geologický průzkum. Nikde v Reportáži není výslovně zmíněno, že Agrofert ekologickou zátěž nezpůsobil, ačkoli to redakci v písemné odpovědi na její dotazy bylo zdůrazňováno.

Skutečně se nelze ubránit dojmu, že redakce Reportérů ČT „dělá politiku“ za veřejné peníze koncesionářů, neboť počet dehonestujících reportáží o AGROFERTU a jeho bývalém vlastníkovi Andreji Babišovi, a to zejména v předvolebních obdobích, je úctyhodný. Podle našich propočtů odvysílala redakce od počátku roku 2017 do dneška celkem 165 dílů pořadu Reportéři ČT, ve kterých bylo dohromady 42 reportáží o Agrofertu, tedy zhruba ve čtvrtině odvysílaných dílů se Reportéři věnovali naší společnosti. Lze tak se vši vážností konstatovat, že v historii pořadu se zřejmě v redakci nikdy nevěnovali žádné soukromé firmě s takovou intenzitou. Přitom před vstupem A. Babiše do exekutivní funkce v r. 2014 byl Agrofert de facto zcela mimo zájem redakce. Bohužel jsme v posledních letech byli svědky i zcela smyšlených a vyfabulovaných reportáží o společnosti Agrofert (například o výstavbě plavebního stupně Děčín údajně v náš prospěch či o údajném vlivu naší společnosti na výběrové řízení na pozici ředitele Finančního úřadu Příbram).

Otazníky v poslední době vyvolává i série reportáží Otrávená řeka I až VI, která se věnuje otravě ryb v řece Bečvě u Valašského Meziříčí ze dne 20. září 2020. Přestože soudní znalec Jiří Klicpera, který v rámci vyšetřování připravuje posudek pro Policii ČR, již 1. února 2021 veřejně konstatoval (mimořádně právě v pořadu Reportéři ČT), že společnost Deza z koncernu Agrofert je ve věci této otravy ryb „mimo podezření“, redakce nadále pokračuje v účelové tvorbě reportáží, které jsou plné záběrů na areál továrny DEZA, a.s., v kontextu, který stále podsouvá divákům pochybnosti o skutečnostech postavených najisto.

Veřejnost, tj. diváci ČT, má však právo být informována komplexně, objektivně a pravdivě i o veřejně a politicky činných osobách, jako je předseda vlády, bez ohledu na politický názor redakce, tzn. aby se i o těchto osobách informovalo pravdivě a objektivně, resp. aby divákům nebyly v zájmu politického boje podávány nepravdivé informace.

Česká televize je veřejnoprávním médiem a má zákonem vymezené úkoly, zejména ve smyslu ustanovení § 2 odst. 2 písm. a) zákona o České televizi je jedním z hlavních úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů. Její činnost je hrazena z koncesionářských poplatků diváků. Proto musí divákovi za jeho peníze garantovat, aby si z informací, které mu ve svých pořadech poskytuje, mohl vytvořit zcela svobodně názor na danou věc. Veřejnost si za toto právo dostávat informace pravdivé, nezkrácené a objektivní platí. Česká televize v tomto pořadu zcela rezignovala na své zákonné povinnosti a hrubě ignorovala toto právo diváků. Ve shora uvedené reportáži podsouvá divákům názory autorů reportáže nebo dokonce jiných investigativních novinářů známých svou záští vůči AGROFERTU a jejímu bývalému vlastníkovi a dnešnímu premiérovi Andreji Babišovi. Rada České televize je podle zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, v platném znění, orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti ČT, a proto se s touto stížností na Vás obracíme. Požadujeme, aby byl obsah uvedené reportáže podroben analýze, a současně požadujeme, aby s divákem nebylo nadále manipulováno a měl skutečně možnost si vytvářet své

názory svobodně na základě pravdivých informací. Je mimo pochybnost, že pravdivý a hodnověrný obraz divákovi v této reportáži poskytnut nebyl. Rozumíme očekávatelným argumentům o veřejném zájmu, nicméně jsme bytostně přesvědčeni, že veřejnoprávní Česká televize by jménem veřejného zájmu neměla svým divákům bezostyšně podsouvat – eufemisticky řečeno – účelové nepravdy.

S pozdravem

Ing. Josef Mráz
místopředseda představenstva AGROFERT, a.s.

JUDr. Alexej Bílek, CSc.
člen představenstva AGROFERT, a.s.